

راغله محبوبا و مینا نوتہ

راہیہ فریدی سوخات و سائٹل نوتہ

چینا زوکی نازنین درہ

ناری کلوم و کدر در النوتہ

راہیہ و پل رنگین رنگین جاہور چہر

چوہ خوشالی سوہ نیک پند نوتہ

یو گجای چی کیو شادہ

بناہی در وازی سوی عجمار النوتہ

زہ کبار القیوم شفق سلام و ایم

تلاہ حقیقت و شامخدا نوتہ

☆ دزړه تپ

زه چه د عشق غم لرم دامی افتخاره
غم پر هر قدم لرم ستا پر هره لاره
سینه می ستاله غمه خوړینه راځی د وټنکوسره وینه سترگی راواړوه په مینه
زړه درهم برهم لرم ستاله انتظاره
عاشقی ستا کړمه رنځوره تپ د زرگی می سوناسوره طبیبه ډیریم ناصبوره
چغی صبحدم لرم زه عندلیب واره
کوگل می پوخ سواندرونه په تناره کی د بېلتونه ته می لیلایه ده دی مجنونه
تارنگه صنم لرم وبه سی دیداره
ناستیم دورځوپه محراب کی مطالعه ستاپه کتاب کی تسبیح د زلفوپه طناب کی
زه لوح و قلم لرم کارمه اشعاره
بسته ما خلاص که له کمنده جانانه تنگ سومه له ژونده علاء الدین یم ارزومنده
طمعه دکرم لرم زماد مینی یاره

ر ساق جساب له سپينه مخه

دساقی پیرزوینه

وکه دماسره امداد ها ها ها

ساقی په جام دسرولبانومی که یاد

راسه زماپه حال خبره دسترگوتوره دزړه سره وکه پرماباندي نظره

دشیرینونارې وهم لکه فرهاد

راسه زما دزړه ملهمه وکه پرمالطف وکرمه ژرمي که خلاص له دردوغمه

خپله جانانه هیردي یم که دي پیاد

له زړه مي نه وزې یودمه تایادوم پرهرقدمه تاوولي هیرکرمه صنمه

باره به نه کرم په خوبانواعتماد

سوي نارې وهم مدامه تېري ولاړ یم نارامه راکه ساقی دلېبوجامه

ژرسه اوبه مي که زما دزړه مراد

راسه زما درنخ طبيبه واوره نارې دې شکیبه ژوندون مي تنگ سوله رقیبه

عمرمي ټول په انتظارکي سو برباد

وکه نظرماه جبیننه پراهامي علاؤ الدین راسه زما دزړه تسکینه

مخ رابنکاره که ستاپه دیدمي که آباد

سوم کباب بہتاب واخله نقاب جناب له سپینه مخه

صنعت اعداد

سپین مخ

محبوباراسه په فراق دي سوم کباب بہتاب واخله نقاب جناب له سپینه مخه
ترخوبه یمه دمجنون په شان خراب تراب واخله نقاب جناب له سپینه مخه

محبوباراسه په فراق دي سوم محزون مجنون یم جگرخون بہلتون کرمه لرزان
راپوري تریخ سودغه خپل شیرین ژوندون سکون په زړه زبون میگون راکه لبان

دارودوا می بله نسته په هیخ گون اکنون زړه می درون بیرون سوي سوزانه
ساقی یواری که دوصل په شراب سیراب واخله نقاب جناب له سپینه مخه

محبوباراسه په فراق دي سوم فرهادبرباد وکه امداد فریادمی شب وروزه
ورخی کمان بانوخننگ لکه اوتاد فولاد سترگی صیادجلاد کرم سپینه سوزه

لکه مجنون پرصحراگرزم نانبادا افتاد پیریورده بہداد ایدادای دلفروزه
لکه ماهی سومه دؤبنکوپه دریاب غرقاب واخله نقاب جناب له سپینه مخه

محبوباراسه په فراق دي سومه سکورتکتوروسوم په اور سرخورلکه فروانه
بلبل مثال یم مدام په شروشورپرزور پروت یم نسکورشبکورخانه ویرانه

ستاڀرياري باندي مي پريڻوڪلي ڪور لانور وڙمه پڳورهرلورلڪه ديوانه
له هري خوامتوجه راته عذاب عتاب واخله نقاب جناب له سپينه مخه
محبوباراسه په فراق دي سوم هلاڪ غمناڪ مرمه بيباڪ پرڃاڪ حال مي بتردي
راخه وڙي عقل وفڪروادراڪ خوراڪ يم سپينه چاڪ تڻاڪ زڙه مي پڙهري
چه په وجودڪي واسطه ده دافلاڪ املاڪ تاج دلولاڪ دپاڪ نبي پرسردي
زه يم شيدا لڪه بلبل ته ئي گلاب نواب واخله نقاب جناب له سپينه مخه
محبوباراسه په فراق دي سوم حزين غمگين علاؤ الدين مسكين يمه مجروح
سپين دي رخسار توردې زلفان دي لونگين مشكين لب انگين شيرين جام صبح
وڪه نظر زما پرحال اي نازنين رنگين گل دنسرين سيمين راحت روح
علاؤ الدين وائي بنائسته ئي ترافتاب مهتاب واخله نقاب جناب له سپينه مخه

زخمي ڪگر

ستاد عشق په خنجر مي زخمي سو ڪگر در بذر خاك په سر سوم مجنون د صحرا
زه بنده هميشه په فرياديم داغيار و د لاسه برباديم زه هر غم لره سنگ بنياديم
دزر گوٽي پرسر مي وهي په نشتر نسته پيرو ډاڪٽر نه مي دم و دوا
نه په خوب چاليدلي داغم دي نه په وينه د چاسره ضم دي زما ملنگري قدم پر قدم دي
يم په نم ليمه تر ترمجنون حال بتر د فراق پر مجمر سپلني سوم بيتا
عاشقي د غم و خزانه ده زما سينه په دي غم پيمانه ده ديرونه مي داورتاؤ خانه ده
تارونارمي بشر گڏه شوروپه شر خدايه جوړ سو محشر افضل وكي پرما
لکه قيس په ليلا پسي ڙاڙم يونظر در حمت درخه غواړم په واروار خالي لاس بيرته ولاړم
راغلم بيا ستا پردر په زاري سرتور سر ربه وکي نظر يم په خوف ورجا
زه علاؤ الدين مرگ ته تشکيل سوم دقاتلو چشمانو قتل سوم نن په ضرب الامثال کي تمثيل سوم
اي مازاغ البصر لږ خو وکه نظر
يم روان مخ پربر الهامي بينوا

مناجات بدرگاه قاضي الحاجات

په شور په غوغايم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 الٰهي پناه راكي دگناهوله خواري
 هميش لاس په دعايم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 جاري مي دزړه ذكر كي چه نه سمه غافل
 په خوف وپه رجاييم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 چه وائي مرحبامرحباحوري دجنت
 الحمد لله وايم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 هغه تنگه دوري مي هم فراخه ميداني كي
 بسجده وارخطاييم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 الٰهي دگناهوپه درياب كي يمه غرق
 بيهاهم په تمناييم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 داخل مي په بيرغ كي دنبي آخزمان
 زه ستاد درگدايم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 هم تول مي په تاله كي دنياكيو كي سنگين

عاجزه بنده ستاييم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 بنده په سرتور سر يمه كوم درته زاري
 له هره مصيبتته هم دبدوله ياري
 هرکله چه مي روح له تنه کاري عزرائيل
 مغلوب مي كي شيطان چه ايمان يوسمه کامل
 وروح ته مي كي خلاصي دروازي ستاد رحمت
 رَاضِيَةً مُرَضِيَةً مَطْمَئِنٌ په هر نعمت
 هم تور لحد مي خدايه ستاپه فضل نوراني كي
 پرسوال دملکينوراته جوړه آساني كي
 پرلاردپل صراط مي داسي تهر كي لکه برق
 دحق ودباطل سره کولائي نه سم فرق
 بيا هغه ورخ چه لمريوه نيزه سي پر اسمان
 روزي مي مغفرت كي چه مغفور سم په غفران
 غني خدايه عملنامه مي راكي په يمين

په سوال درته ولاړيم **الهامي علاؤ الدين**
 ملنگ ستاد درگاه يم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا

دښت و صحرا

مجنون يمه رسوا	په عشق کي دليلا	تنها گرز م تنها	پر دښت و پر صحرا
دار و راکه طبيبه	رنځور يمه ناچار	زما زړه ته قريبه	په زړه کي مي پرهاړ
زما دسترگو توره	ميين يمه پرتا	نظر و که پر ما	ژوندون مي سو خراب
ترتادي نذرانه سم	بيلتون دي کرم کباب	يوار راته و گوره	له غمه دهجران
فرهاد يمه شيريني	کوم شور و غوغا	سرې سترگي په ژړا	نخاونده ذوالجلال
پرمخ باندي شيداييم	راواړوه چشمان	آخربه ديوانه سم	مجروح علاؤ الدين
	ارمان مي پردنيا	ستادوي سترگي شهلا	
	وصال غواړم وصال	خورک مي دزړه ويني	
	څوک مه کي مبتلا	په دارنگه بلا	
	ديار ماه جبين	دو صل په سوداييم	
	لر مه تمنا	ديدن ته ده آشنا	

ياکشکي هميشه وائي دجانانه سره ناست
 مجروح علاؤ الدين دي
 مجبوريم محامح به پيسوم وره درخواست
 په عشق کي دي غمگين دي
 له غمه مي زړه شين دي
 نه مي صبرسته نه تاب

دخورو... زړو طبيب

زه ستاده درملنگ يم ته سردارئي حبيبه
 زبون لکه مجنون يم دليلاپه محبت
 زه ستادعشق بيدل يم ته دلدارئي حبيبه
 په طمع ستادوصل يم راغلي زه غريبه
 زه ستادباغ بلبل يم ته گلنارئي حبيبه
 پرگرزم پروانه غوندي راوړم پرسينه داغ
 زه ستايرمخ عاشق يم ته نگارئي حبيبه
 دحسن پرلمبودي يمه سوي سوزاني
 زه ستادنورپتنې يم ته منارئي حبيبه
 چولونه ومزلونه دغه ستاپه اشتياق

زه ستاده درغلام يم ته بادارئي حبيبه
 نظرراباندي وکه ژوندمي ډيردي په زحمت
 دو بنکوپرځائي ويني تويومه دحسرت
 علاج دهرمرض لري دخوړو زړو طبيبه
 هميش مي سوي چغي دي په شان دعدليبه
 معموره ئي په حسن بنائسته مخ دي خراغ
 داستاله دردوغمه يوگري نسته فراغ
 دسترگووظيفه مي سوه پيوسته گرياني
 پرڅنگ راسره کښينه زماياره نوراني
 ترخوبه گلومه لوړي تندي دفراق

زه ستادبندبندي یم ته مختارئي حبيبه
درب دپاره خلاص مي که دوصل په کومکه

په غاړه کي راولويدوخلور کونجه آفاق
بندي سومه جانانه ستادهجرپه لومکه

علاقه الدين وائي زمادسترگومرد مکه

زه ستاپه غموباريم ته غمخوارئي حبيبه

۱۸۸

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**